

קונטרס

הַחֲלָטָה גּוֹרְלִית

בו יבאר שאדם צריך לחשב על עתידו הנצחי, וידע כי בכל יום עליו להחליט בחייו החלטה גורלית איך להתנהג, ויתן עצות קלות ונעימות איך להגיע לזה.

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי

חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

הַכְּתָבָת לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה
וְכָל סֵפֶרֵי אֲדָמוֹר מוֹהֲרָן מְבַרְסֵלָב ז"ע
וְסֵפֶרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים

* * *

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

יְבִנְאֵל

עִיר בְּרֵסֵלָב

גָּלִיל

* * *

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מְתִיבְתָא הַיְכַל הַקֹּדֶשׁ – חֲסִידֵי בְּרֵסֵלָב

1129 42nd st.

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוֹסְדוֹת "הַיְכַל הַקֹּדֶשׁ" חֲסִידֵי בְּרֵסֵלָב בְּאֶרֶץ וּבְחוּ"ל

שֶׁ"י עֲמַתָּת "יִשְׁמַח צְדִיק - קָהֳלַת בְּרֵסֵלָב בְּגָלִיל"

בְּנִשְׂאוֹת כ"ק מוֹהֲרָא שׁ שְׁלִיט"א – הַצְּדִיק מִיְבִנְאֵל

רַח' רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב 1, ת.ד. 421 יְבִנְאֵל, 15225

טֵלְפוֹן רַב קוֹי: 04-6708356 – פָּקַס: 04-6708359

E-Mail: info@breslevcity.co.il

Web site: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הַר | שְׂדֵה | בֵּית

קונטרס

הַחֲלָטָה גּוֹרְלִית

.א.

אהובי, בני היקר! עליך לדעת, שעכשו יש בידיך
"החלטה גורלית" להחליט אחת ולתמיד מה אתה
רוצה בחיידך, כי באמת עוברים על כל אדם בכל יום
ובכל שעה כל מיני ספקות ובלבולים, ואינו יודע באיזו
דרך לילך ואיך להתנהג ומה לעשות ומה יהיה בחיים
שלו, ובשביל זה כל אדם מבהל ומבלבל ואינו יודע
כלום, עד שיש בני-אדם שפל-כף מבללים ומבלבלים,
שאנם עושים כלום, ונופלים בשעמום ובדפאון, אשר
חכמינו הקדושים אמרו (כתבות נט): "הבטלה מביאה
לידי שעמום ולידי זמה", רחמנא לישזבן, כי פשיש
לאדם זמן פנוי לחשב, ומסתובב ריק, אז הוא משתגע
מרב שעמום ונכנס בדפאון עצמי, ואינו יודע מה
לעשות. לזאת ראה, אהובי, בני היקר, לקחת עצמך
בידיך פעם ולתמיד, ותחליט מה אתה רוצה מחיידך,

באפן שלא תלך בטל ומשעמם, ותהיה תמיד עסוק, ולא תבא לידי מרירות ועצבות ודפאון פנימי שזה הורס את האדם לגמרי. וחכמינו הקדושים אמרו (אבות דרבי נתן, פרק יא): "אין אדם מת אלא מתוך הבטלה"; כי כשאדם מסתובב בטל, ואין לו מה לעשות, לבסוף הוא מת או מתאבד, רחמנא לצלן. ועל-כן עליך לדעת, כי יש עכשו בידך "החלטה גורלית" אל איזה כוון ללכת, ולכן ראה, אהובי, בני היקר, להחליט מה התכלית בזה העולם, ולמה נבראת ומה אתה צריך לעשות. ואם תזכה לשוב הדעת האמתית הזו, אז תבא להכרה, כי עקר התכלית בזה העולם הוא להכיר את הקדוש-ברוך-הוא מפל דבר, הינו שאדם צריך להרגיל את עצמו להסתפל על כל דבר בחיות אלקות הטמון בזה הדבר, שהוא השכל והחיות המחיה את כל דבר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א'); כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, הן דומם, הן צומח, הן חי, הן מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, אלא שהקדוש-ברוך-הוא הלביש עצמו בלבוש הזה שלמראה עיניך, וכן בכל דבר תסתפל רק על הרוחניות חיות אלקות המחיה ומנהיג ומקיימת את הדבר הזה. ובאמת כשאתה מסתפל רק על הרוחניות חיות אלקותו יתברך, ואינך רואה שום גשמיות אלא אתה מחפש אחר רוחניות הדבר, בזה

בְּעֶצְמוֹ אֶתְּהָ מִשְׁלִים כְּנֹנֶת הַבְּרִיאָה; כִּי מִיּוֹם שֶׁפָּרָא
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ נִתְאַוָּה שֶׁיְהִיָּה לוֹ דִּירָה
 בְּתַחְתּוֹנִים (מִדְּרַשׁ מִנְחוּמָא בְּחֻקֵּי), וְעַקֵּר הַדִּירָה כְּבִיכּוֹל
 לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִיא שְׂאֵדָם יִזְכֶּה לְהַכִּיר שֶׁהַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאִין בְּלַעְדֵּי נִמְצָא, וְכֹל מֵה שְׂאֵדָם
 רוּאָה בְּעֵינָיו הַכֹּל לְכֹל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, אֲלֵא הוּא
 יִתְבָּרַךְ הַלְבִישׁ עֲצָמוֹ כְּבִיכּוֹל בְּהַתְּלַבְּשׁוֹת הַבְּרִיאָה, וְזוֹ
 הַתְּכִלִּית שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, שֶׁמִּכֹּל דְּבַר יִרְאָה
 רַק אֶת הָרוּחָנִי שֶׁמְחִיָּה וּמְהִיָּה אֶת הַדְּבַר הַזֶּה. וְכִמּוֹ-כֵן,
 אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, עֲלֶיךָ לְדַעַת שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לְקַיֵּם אֶת
 מִצְוֹתַיִךְ יִתְבָּרַךְ, וּבְזֶה שְׂאֵדָם מְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתַיִךְ יִתְבָּרַךְ
 הוּא מִמְּלֵא כְּנֹנֶת הַבְּרִיאָה, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לָנוּ אֶת
 הַתּוֹרָה בְּסִינֵי וְהַתּוֹרָה כְּלוּלָה מִתְּרִי"ג מִצְוֹת שֶׁהֵם
 רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִשְׂאֵדָם מְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת, הוּא מְקַיֵּם
 אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֹל הַמִּצְוֹת שְׂאֵדָם מְקַיֵּם בְּאוֹת
 מְדַבְּרִים גִּשְׁמִיִּים, כְּגוֹן: תְּפִלִּין בָּאִים מְעוֹר בְּהֵמָה וְחִיָּה
 טְהוֹרָה, צִיצִית בָּאָה מִצְמֵר רְחֵלִים, סֵכָה מְעַצִּים
 וְקַרְשִׁים, וְכֵן כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה בָּאָה מִדְּבַר גִּשְׁמִי, וּבְזֶה
 שְׂאֵדָם מְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתַיִךְ יִתְבָּרַךְ הַבְּאוֹת מְדַבְּרִים
 גִּשְׁמִיִּים, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִשְׁלִים כְּנֹנֶת הַבְּרִיאָה, כִּי הוּא
 לוֹקֵחַ דְּבַר גִּשְׁמִי, וְעוֹשֶׂה בְּזֶה מִצְוָה, וּבְזֶה הוּא מְגַלֶּה
 אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת הַדְּבַר הַגִּשְׁמִי
 הַזֶּה, וְזוֹ שְׁלֵמוֹת הַבְּרִיאָה. וְלָכֵן יֵשׁ לָךְ עִכְשָׁו "הַחֲלֻטָּה

גורלית" להחליט אם אתה רוצה למשוך את עצמך אל רוחניות חיות אלקותו יתברך, או להיות טפש ועור ולא להסתכל על זה, אלא למשוך עצמך אחר גשמיות הבלי העולם הזה, ולהטעות את עצמך כאלו יש בריאה בלעדי הקדוש-ברוך-הוא וכאלו הכל נברא לבטלה, כדעת הטפשים והסכלים, שאין להם דעת ושכל כלל. ולכן ראה, אהובי, בני היקר, להחליט עכשו "החלטה גורלית", שאתה רוצה לחזור בתשובה, ולקיים את מצוותיו יתברך, ולהיות תמיד בשמחה, ולשכח מהעבר שלך, ועל-ידי-זה תשלים את פונת הבריאה. ועליך לדעת, כי בזה שתקיים את מצוותיו יתברך, בזה תוריד את שכינת עזו יתברך למטה, כי המצוות נעשות מדברים גשמיים, וברגע שאדם מקיים את מצוותיו יתברך, ומכון בעת קיום המצוה, שהוא עושה את רצונו יתברך, על-ידי-זה הוא מעלה את הדבר הגשמי הזה אליו יתברך, ונכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא. ולכן אני מאד מבקש אותך, אהובי, בני היקר, שתחליט עכשו החלטה ברורה, שאתה רוצה לחזור בתשובה, ואף שעבר עליך כבר בזה העולם מה שעבר, ונפלת במקום שנפלת, ונכשלת במה שנכשלת, עד שנחשף ונעלם ממך האור אין סוף ברוך הוא, וכל-כך מר לך, עד שאתה לא רואה שום אור בחיך, לזאת, אם תחליט עכשו "החלטה גורלית", שמהיום והלאה אתה רוצה

לחזור בתשובה, והנך כְּכֹר רֹצֵחַ לְרֵאוֹת רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוּ תִרְאֶה אִיךָ כָּל חַיִּיךָ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי; כִּי
 בְּאֵמֶת מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל הַקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּוֹדַע שְׂאִיִן לוֹ רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 הוּא הֵכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיו, וְאֵינּוּ צָרִיךְ כְּכֹר שׁוֹם דְּכָר אַחֵר,
 רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ. וְלִכֵּן רָאָה אֱהוּבִי,
 בְּנֵי הַיֶּקֶר, מֵה לְפָנֶיךָ — "הַחֲלֻטָּה גּוֹרְלִית" לְהַחֲלִיט
 מָה אַתָּה רֹצֵחַ. וְעֲצָתִי אֲמוּנָה שֶׁתִּקַּח עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, וְאֲזוּ
 תִרְאֶה אִיךָ בְּנִקְל אַתָּה יְכוּל לְהִגִּיעַ אֶל הַמְדַרְגָּה הַכִּי
 עֲלִיוֹנָה, הִנֵּה הָיִיתָ בְּחַשְׁךָ, וְהִנֵּה הָיִיתָ בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית
 וּמִתַּחֲתָיו, וְהִנֵּה הָיִיתָ הַכִּי גְרוּעַ שְׁבַע עוֹלָם, וְהִנֵּה הָיִיתָ
 הַכִּי רְחוּק, וּפְתֹאֵם הַחֲלֻטָּת "הַחֲלֻטָּה גּוֹרְלִית", שְׁמֵהֵיוֹם
 וְהִלָּאָה, אַתָּה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וּמִקְבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְקַיֵּם
 אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאַתָּה
 נִמְשָׁךְ כְּכֹר רַק אַחֵר רוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְהַחֲלִט בְּדַעְתְּךָ הַחֲלֻטָּה גְּמוּרָה, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה
 וּמִהוּנָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, דִּיקָא עַל-יַדֵּי-נְה
 תַתְּעֵלָה בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂם דְּבָרִים אֱלוֹ
 בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

ב.

צָרִיךְ שֶׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל

אחד מסתובב מדפא ביטורים, הן מעצמו והן מאחרים, והוא שורה בעצבות ובדפאון, ויש בני-אדם שנפלו כל-כף בעיניהם, עד שמרגישים את עצמם הכי ירודים והכי פחותים, ונדמה להם כאלו אף אחד אינו צריך אותם וכאלו אינם שוים מאומה, וזה שובר אותם לגמרי, עד שיש בני-אדם שכל-כף מיאשים מחייהם, שחפצים רק למות מרב צרות. ולכן דע לך, אהובי, בני היקר, שעכשו יש בידך "החלטה גורלית", אם לצית לדברי הצדיק, אם לאו, חס ושלום. ועליך לדעת, אשר עצת הצדיק היא העצה מעולם הבא, הצדיק מגלה, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתיה את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ואסור להתאש בשום פנים ואפן, ועל האדם לעשות כל מיני פעלות שבעולם להיות בשמחה, וצריך להרחיק מעצמו את העצבות והעצלות; כי טבע של אדם שנמשך אחר העצבות והעצלות, הבטלה והשעמום, וזה הורס אותו, ולכן צריכים לעשות כל מיני פעלות שבעולם להיות תמיד בשמחה, וכשאדם בא אל שמחה, אז נתרבים לו דעתו ומחו, ורואה עולם אחר לגמרי, ורואה אף שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית,

ומסתכל כְּכֹר עַל כָּל בֶּן אָדָם בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, שֶׁהוּא גַם נִבְרָא מֵהַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּמָה שֶׁיָּדָּ שֵׁיִשְׁבֵּר מִמִּישָׁהוּ, כִּי בַעַל-הַבַּיִת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם הוּא רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא שׁוֹם אָדָם, וְלָכֵן עָלִיו לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת אַחֲרִים, לֹא-כֵן עֲצַת הַמּוֹן-עַם הִיא עֲצַת הַנְּחָשׁ, שֶׁמוֹשֶׁה אֶת הָאָדָם אֶל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְכַנִּיס בְּאָדָם מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְעֲצָבוֹת, עַד שֶׁמְרַגֵּישׁ אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלוֹ מְסֻתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלִי שׁוֹם תְּכֵלִית, וְאִין לוֹ שׁוֹם עֲתִיד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִין לוֹ מָה לְצַפּוֹת מִהָעֲתִיד שְׁלוֹ, כִּי בְּרַגַע שֶׁאָדָם מְנַתֵּק אֶת עֲצָמוֹ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזַ כָּל חַיָּיו אֵינָם שׁוֹים, כִּי מָה יִתְרוֹן לְאָדָם שֶׁיִּסְתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם אֶפְלוֹ מְאֵה שָׁנָה, כְּשֶׁאִין לוֹ שׁוֹם תְּכֵלִית בְּחַיִּים, אוֹכֵל וְשׁוֹתָה וְיֵשֵׁן, וְקָם וְאוֹכֵל וְשׁוֹתָה וְיֵשֵׁן, וְכַף חוֹזֵר חֲלִילָה, וּמְבַלָּה אֶת הַזְּמַן בְּכֹל מִינֵי שְׁטִיּוֹת וּבְכֹל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וְתַאֲוֹת, וְסוֹפּוֹ מֵר כְּלַעֲנָה. וְלָכֵן, אֶהוּבִי בְּנֵי הַיָּקָר, עֲכָשׁוּ יֵשׁ בְּיָדְךָ "הַחֲלָטָה גּוֹרְלִית", אִם תִּבְחַר לְלַכֵּת אַחַר עֲצַת הַמּוֹן-עַם שֶׁכֻּלָּה שְׁקָר, וְהֵם רַק יִנְתְּקוּ אוֹתָךְ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לִישְׁבֹן, אוֹ תְצִיֵת לְעֲצַת הַצְּדִיק שְׂרוּצָה לְשִׂמַח אוֹתָךְ, לְעוֹרֵד וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אוֹתָךְ, וּלְהַדְרִיף אוֹתָךְ בְּדֶרֶךְ הַיִּשְׁרָה, שֶׁתְּרַגֵּישׁ שִׂמְחָה נְצַחִית, וְתִהְיֶה דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתָךְ, וְתִרְגֵּישׁ אִיף

השכינה שורה עליך. ולכן ראה, אהובי, בני היקר, מה לפניך, אם תהיה חכם, ותבחר בטוב, אז כל ימי חייך יתנהלו בצורה אחרת. ולכן, אהובי, בני היקר, ראה לבחר בחיים, ואז טוב לך בזה ובכא כל הימים.

ג.

אהובי, בני היקר, ראה מה עבר עליך כבר בחיך, כל-כך הרבה צרות ויסורים ומרירות, והסתכסכת עם כל מיני אנשים, מדוע לא תקח את עצמך בידך פעם ולתמיד ותחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, ותקיים את מצוותיו יתברך, אשר אין לך עוד ערבות ונעימות כמו שמירת המצוות, כי כשאדם זוכה לשמר את מצוותיו יתברך, הקדוש-ברוך-הוא שומר אותו מכל מיני מחלות וחסדים רעים ומכל מיני דכאונות; על-כן עליך לדעת, אהובי, בני היקר, שיש לך עכשו "החלטה גורלית" מה להחליט, או שאתה חוזר בתשובה, ואתה מקבל על עצמך לשמר את מצוותיו יתברך, שהם רצונו יתברך, או שחס וחלילה, תחזר לחיות חיי הפקר והוללות, אשר לבסוף תגמר או עם סמים ותהיה חולה, או שתפגס לבית-הסהר עם עבריינים. ולכן ראה, אהובי, בני היקר, עד כמה אני מבקש ומתחנן אליך, חזר בתשובה, כי הקדוש-ברוך-הוא אוהב אותך, כי הוא

יִתְבַּרַךְ אוֹהֵב אֶת כָּל נִשְׁמָה מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרוֹצֵה בְּתַשׁוּבַת הַרְשָׁעִים וְאִינוּ חֲפִיץ בְּמִיתַתָּם; וְעַל-כֵּן קָח אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְיךָ, וְתַעֲזֹב כְּבֹד אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְתַחֲזֹר אֶל הַשְּׂרָשִׁים, תִּשְׁמַר אֶת מִצְוֹתַי וְיִתְבַּרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים. וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל, אֵל תַּחֲיֶה חַיֵּי דְכָאוֹן וּמְרִירוֹת, אֲלֵא תַעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַע כְּלֵי זָמֵר, וְתִבְרַח מִכָּל מִיָּנִי אֲנָשִׁים מִפְּקָפְקִים, וְכִדְאֵי לָךְ לְבַקֵּר עָרֹב וּבְקָר בְּבֵית-הַכְּנֹסֶת, וְלִהְתַּפְּלֵל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיַחוּס וִירַחֵם עָלֶיךָ, וְיִוצִיאֲךָ מִהַשְׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו שֶׁנִּפְלְתָ לָשֵׁם, וְאִם תִּרְגִּיל עֲצָמָךְ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ זֶה, אִז תִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיֶּיךָ. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׁמְעַ בְּקוֹלִי, וְאִזִּי לֹא תִפְסֹד — לֹא בְזָה וְלֹא בְּבֹא.

ד.

רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנִי! לְשִׁמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, שְׂזִכִּיתָ לְהִבְרֹא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְעָלֶיךָ לְהִרְחִיק מִמֶּךָ כָּל מִיָּנִי מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת וְדְכָאוֹן, פִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, אָדָם נִמְשָׁךְ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, הַדְּכָאוֹן וְהַשְּׁעָמוּם, וְאִינוּ יוֹדַע מַה לַּעֲשׂוֹת עִם עֲצָמוֹ, וְהוּא מְסִתּוֹכֵב לְכָאן וּלְכָאן, וְעַל-כֵּן תִּדַע שֶׁיֵּשׁ לָךְ עִכְשָׁו "הַחֲלֻטָּה גוֹרְלִית" לְהַחֲלִיט בְּחַיֶּיךָ, אוֹ שְׂתַלַּךְ בְּטֵל, וְלֹא יִשְׁאַר מִמֶּךָ כְּלוּם, אוֹ

שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדְךָ, וְתִהְיֶה אִישׁ מִצְלָח מְאֹד. כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי הַהֲצִלְחָה תְלוּיָהּ בְּיָדְךָ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהַחֲלִיט אַחַת וּלְתַמִּיד מָה אַתָּה רוֹצֵה — או שְׂאֵתָה רוֹצֵה לְהִסְתּוֹבֵב עֲצוּב, שְׂבוּר וּמְדַכָּא, מְלֵא יְסוּרִים וּמְשַׁעֲמֵם, או שְׂאֵתָה רוֹצֵה לְהִכְנִיס בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע לְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדֹעַ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, דּוּמָם צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הַפֵּל לְכָל הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֵלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִבְקַשׁ וְתִתְחַנֵּן אֵלָיו כָּל מַה שְׂאֵתָה צָרִיךְ, וְתִלְמַד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיֶּיךָ. וְכֵן רְאֵה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מַה לְפָנֶיךָ, תְּחִלִּית אַחַת וּלְתַמִּיד בְּאִיזוֹ הָרֶךְ אַתָּה רוֹצֵה לְלַכֵּת, וְתִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר טוֹב מִלְּחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְפָרֵט שְׂמִירַת שַׁבָּת, אֲשֶׁר מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת, הַשַּׁבָּת מְעַשְׂרֵת אוֹתוֹ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְכָל הַשׁוֹמֵר שַׁבָּת, מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְזוֹכֶה לְכָל טוֹב, וְכָל הַשְּׁפַע שֶׁל אָדָם בְּשֵׁשֶׁת יָמִים בָּא רַק בְּזִכּוֹת שַׁבָּת, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְשִׁמּוֹר שַׁבָּת, יֵשׁ לוֹ שְׁפַע גָּדוֹל. וְלָכֵן תִּרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהִיּוֹת תַּמִּיד בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיֶּיךָ; אֲשֶׁר מִי שֶׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

ה.

דַּע לָךְ, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר! שְׁטַבַּע שֶׁל אָדָם,
 שְׁתַּמִּיד הוּא מְעַצְבֵּן, וְעוֹבְרִים עָלָיו הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים
 וּגְלִים, וְהוּא אֵינוֹ יוֹדַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, פֶּעַם
 הוּא בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה, וּמוֹצִיא אֶת עֲצָבָיו עַל כָּל אֶחָד,
 וּפֶעַם הוּא בְּנִיחָא וּבְסִבְלָנוּת. וְעַל־כֵּן רָאָה לְבַחַר בְּמָה
 אֲתָה רוֹצָה, אוֹ שְׂיִהְיוּ לָךְ הַחַיִּים מְרוֹרִים כְּמִנְתָּ, אוֹ
 שְׂיִהְיוּ לָךְ חַיִּים טוֹבִים וְנְעִימִים, אִם אָדָם הוֹלֵךְ מְמַרְמֵר
 וּמְעַצְבֵּן, וְכָל דְּבָר מְעַצְבֵּן אוֹתוֹ, וְהוּא בְּכַעַס גָּדוֹל
 וּמוֹצִיא אֶת עֲצָבָיו עַל כָּל אֶחָד, אֲזַי כָּל חַיָּו מְמַרְמֵרִים,
 כִּי אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁלֵא יַעֲבְרוּ עָלָיו צָרוֹת
 וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, וְלִהְפֹּךְ אִם יֵשׁ לוֹ דַּעַת וְשִׂכָּל, וְהוּא
 לוֹקַח אֶת כָּל הַחַיִּים בְּקִלּוֹת, וְיֵשׁ לוֹ סִבְלָנוּת לְכָל דְּבָר,
 אֲזַי דִּיקָא מְצִלִיחַ בְּחַיָּו; וְעַל־כֵּן דַּע שְׂיֵשׁ בְּיָדְךָ עֲכָשׁוּ
 "הַחֲלֻטָּה גּוֹרְלִית", אִם אֲתָה רוֹצָה לְחַיּוֹת חַיִּי גִיְהֵנוּם
 בְּזֶה הָעוֹלָם, חַיִּים מְלֵאֵי מְרִירוֹת וְכַעַס, רָצִיחָה וְעַצְבִּים,
 דְּכֹאוֹן וּמְרָה שְׁחוּרָה, אוֹ חַיִּים שֶׁל שְׂמֻחָה, אֲשֶׁר וְנִיחָא,
 יִשׁוּב הַדַּעַת וְסִבְלָנוּת, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה. וְלִכֵּן תַּחֲלִיט
 אַחַת וּלְתַמִּיד, אֵיךְ אֲתָה רוֹצָה לְחַיּוֹת. וְעַלֵּי לְהִגִּיד לָךְ,
 שְׂאֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם אֶלָּא עַל־יְדֵי אֲמוּנָה
 פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר
 אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא לְהִכְנִס בּוֹכּוּחִים עִם אַף אֶחָד, וְדִיקָא

על-ידי-זה יגיע לסבלנות ולא יהיה עצבני, כי בדרך כלל העצבים שבאים לאדם הם רק כשנכנס בוכוחים עם בני-אדם, ורב אתם ונכנס עמם בעמות, ובו ברגע הוא שוכח לגמרי ממנו יתברך; כי המאמין האמתי, שיודע שהכל ממנו יתברך, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה לבד, אלא בהשגחת המאציל העליון, הוא אף פעם לא ירצה לריב עם אף אחד, כי יודע שהכל ממנו יתברך. ואף שאני יודע שמאד מר לך מכל הצרות והיסורים והמרירות שעוברים עליך — הן מעצמך והן מילדיך, והן מבני-אדם המעיקים ומצערים אותך, עם כל זאת עליך לבטל את עצמך לגמרי לאין סוף ברוך הוא, ולידע שכל דבר שקורה עם האדם אפלו שנוי הטבע והפך מזלו, הכל ממנו יתברך, וכפי שתרגיל את עצמך לחשב מזה, כן יתהפכו לך חייך לחיים טובים, ותרגיש נעימות ערבות בתייך. ולכן ראה להתחזק מאד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואם תהיה חזק בזה, אז תצליח דרכך תמיד.

ו.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שההחלטה בידך, ועליך להחליט מה טוב לך ומה רע לך, כי הקדוש-ברוך-הוא מסר את הבחירה בידי אדם, שיבחר כפי

רצונו, כמו שפֿתּוֹב (דברים יא): "רֵאָה אָנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה: אֵת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת הַיְי"ה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהַקְלָלָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת הַיְי"ה אֱלֹהֵיכֶם, וְסַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרַיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתֶם". וְזֶה עֵקֶר הַבְּחִירָה שֶׁל הָאָדָם, שְׁעָלְיוֹ לְהַחְלִיט אִם לִבְחֹר בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵי וּתְבָרֶךְ כָּלֵל, וְהוּא יְתְבָרֶךְ מִחִיָּה וּמְהוּה וּמְקִיִּים אֵת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלֵה, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, וְאֶפְלוּ מֵה שְׁמַצְעֵר אוֹתוֹ בְּעַל בְּחִירָה, הַכֵּל מִמֶּנּוּ יְתְבָרֶךְ, וְעַל-יְדֵי יְדִיעָה זֶה הוּא מִמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ בְּרָכָה; כִּי אֵין עוֹד חַיּוֹת וּדְבָקוֹת וְזִיו וּבְרָכָה כְּמוֹ הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שְׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יְתְבָרֶךְ, כְּמוֹ שְׁפִתּוֹב (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת"; כִּי מִי שְׁמַתְחִזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה וְיוֹדֵעַ אֲשֶׁר הַכֵּל לְכֵל מִמֶּנּוּ יְתְבָרֶךְ, וְאֶפְלוּ מֵה שְׁנַעֲשֶׂה מִבְּעַל בְּחִירָה, וְאֶפְלוּ שְׁעוֹבְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי צְרוֹת וְיִסּוּרִים שְׁדוּחִקִּים אוֹתוֹ אֶל הַקִּיר בְּכֵל הַכַּחוֹת, וְרוֹצִים לְהוֹצִיא אֵת כָּל הַחַיּוֹת מִמֶּנּוּ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא רֵץ וּבוֹרַח רַק אֵלָיו יְתְבָרֶךְ, זֶה עֵקֶר הַבְּרָכָה, וּלְהַפְּךָ אֵין לָךְ קְלָלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, שְׁאָדָם עוֹקֵר אֵת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחוֹשֵׁב שֶׁהַכֵּל טֵבַע וּמְקַרָּה וּמְזֵל, וְהַכֵּל תְּלוּי בְּבִגְי-אָדָם, שְׂאֵז הוּא נֶעֱקֵר לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ

יתברך, ודיקא אז מתחיל לסבל יסורי תפּת; כי אין עוד
 יסורים ומרירות, כמו שאדם אינו מסתכל על הקדוש-
 ברוך-הוא, וכמאמרם ו"ל (מדרש שוחר טוב, תהלים קמו): אין
 צער גדול ואין יסורים גדולים וקשים כעורון עינים; כי
 כשאדם עור ואינו רואה את אמתת מציאותו יתברך,
 על-ידי-זה הוא מרגיש כל מיני קללות, והוא מקלל
 בחייו, ומקלל את אחרים, כי לא תמצא אדם שמקלל
 את כלם אלא מי שאין לו אמונה ברוחה ומזככת בו
 יתברך, שאז הוא תולה הכל בבגיי-אדם, ואם אין זה
 הולך כמו שרוצה, אזי מקלל את כלם. ולכן ראה,
 אהובי, בני היקר מה לפניך, "החלטה גורלית" בידך,
 אם להמשיך אחר הקללה, חס ושלום, שתהיה מנתק
 לגמרי, מהאין סוף ברוך הוא או אם להיות דבוק בחי
 החיים בו יתברך, שאז תמשיך על עצמך ערכות,
 נעימות, ידידות, זיו, חיות הבורא יתברך שמו. ועל-כן
 ראה מה לפניך, ואם תהיה חזק בזה אז תנצל מכל
 הצרות שבעולם, וימשכו עליך כל מיני ברכות
 וישועות, כי מי שחזק באמונה, הוא חי חיים טובים,
 ערכים ומתקים בזה ובכא לנצח נצחים. וזכור דבר זה
 היטב, כי תצטרך אותו לימים הבאים, כי אינך יודע
 עוד מה יכול לעבר עליך בחיים חיותך, ועל-ידי
 שתחליט פעם ולתמיד החלטה מחלטת, אשר אתה
 בוחר רק בו יתברך, ואינך צריך שום דבר רק את

הקדוש-ברוך-הוא, ואינך מרגיל את עצמך לדבר רק אליו יתברך, וכל צרכיך אפה מבקש רק ממנו יתברך, ואינך רוצה להיות תלוי בבשר ודם, על-ידי-זה דיקא תמשיך על עצמך אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, ואז יהיה לך טוב תמיד בעולם הזה ובעולם הבא, אשרי לך!

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

תְּפִלָּה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה

מהספר הקדוש והנורא

"לקוטי־תפלות"

תפלה קי"ז

המְדַבֶּרֶת מְבַרְרֵת וְזוֹכֶרֶת הָעֲצָה, לִידַע אִיךָ לְהַחֲלִיט:

"בְּעֲצַתְךָ תִּנְחַנֵּי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֶנִי". רְבוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, "מִלְכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶתְפִּלָּל. אֱלֹהֵי
 יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן. עַד אָנֹכָה אֲשִׁית עֲצוֹת
 בְּנַפְשִׁי, יִגֹּן בְּלִבִּי יוֹמָם, עַד אָנֹכָה יְרוֹם אוֹיְבֵי
 עָלַי", רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹחַ, וְתִקְנֶנּוּ בְּעֲצָה טוֹבָה
 מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנּוּ מִהַרְחָה לְמַעַן שְׂמֹחַ, כִּי אַתָּה
 יוֹדֵעַ גְּדֹל הַסְרוּן הָעֲצָה, וְעֶצֶם רַבּוּי הַסְפָּקוֹת שֵׁשׁ
 בְּלִבִּי בְּכֹל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עַל פִּי רַב כֹּל עֲצַתִּי
 חֲלוּקָה לְשִׁתּוֹם, וְאֵינִי יְכוּל לָתֵת עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי
 בְּשׂוֹם דְּבָר לְמַגְדוֹל וְעַד קִטּוֹן אֲשֶׁר זֶה הַדְּבָר הִיךָ
 בְּעוֹכְרֵי וּמוֹנְעֵי אוֹתִי הַרְבֵּה מִעֲבוּדַת יְהוָה
 וּמִתְשׁוּבָה אֱמִתִּיית. רַחֵם עָלַי בְּעַל הַרְחָמִים גְּדוֹל
 הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה, וְזַכְּנִי לְקַבֵּל תְּמִיד כָּל הָעֲצוֹת
 מִצְדִּיקֵי וּבְשָׂרֵי הַדֹּר הָאֱמִתִּיִּם, אֲשֶׁר כָּל עֲצוֹתֵיהֶם
 נִמְשָׁכוֹת מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁקִּבְּלוּ מִרְבוֹתֵיהֶם

הצדיקים הקדושים האמתיים. זכנו להתקרב אליהם באמת ולקבל מהם כל העצות בכל הדברים שבעולם, הן בעבודות יהוה והן בעבודות משא ומתן ופרנסה, והן בשארי עסקים, בכלם אשאל את פיהם. ואזכה להנות מהם עצה ותושיה, ויאירו בי חכמתם הקדושה, ועל ידי זה יהיה נמשך עלי חסד גדול, וימתיקו ויבטלו ממני כל הדינים שבעולם. ואזכה לישועה שלמה בכל עת כמו שכתוב: "ותשועה ברב יועץ". ותשמרני ותצילני תמיד שלא אפשל לעולם בעצה שאינה טובה חס ושלום ולא אמשיך עלי שום צער ויסורים והזק חס ושלום על ידי עצות נבערות חס ושלום, רק אשתדל תמיד לקבל כל העצות מצדיקי וכשרי הדור האמתיים, באפן שיאירו בי חכמתם הקדושה. ותעזר רחמיך וחסדיך הגדולים עלי בכל עת, ותושיעני תמיד בכל מה שאני צריך להושע בגשמיית ורוחניות, ויהיה נמשך עלי חסד אל כל היום. ויקים בי מקרא שכתוב: "יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים, רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום. עצת יהוה לעולם

תֵּעַמַד מִחֲשֻׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר, וְנֹאמַר: "יְהוָה
 צָבָאוֹת יַעֲזֵר וּמִי יִפְרֹנֶה", וְנֹאמַר: "יִתֵּן לָךְ כָּל־כֶּבֶד
 וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא, נִרְנְנָה בִישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁמֵ אֱלֹהֵינוּ
 נִדְגַל, יִמְלֵא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ. יְהוָה הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ. יְהִי לְרָצוֹן אֲמַרֵי פִי
 וְהִגִּיזוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. בָּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:"

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁפַל אָדָם יֵשׁ לוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע הַחֲלֻטָה גּוֹרְלִית, אִיךָ לְהַחֲלִיט בַּחַיִּים, אִם לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְדַבּוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹ חֵס וְשָׁלוֹם, לְהִיּוֹת עָצוּב וְלַעֲקוֹר אֶת עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ? תִּכְרַךְ. וְזוֹ הַבְּחִירָה הַמְּסוּרָה בִּיַּדֵי הָאָדָם, וְלִכְּנֹן מִי שֶׁהוּא בֶּר שְׂכָל — בּוֹחֵר בְּטוֹב, וּמִי שֶׁאֵינּוּ בֶּר שְׂכָל — בּוֹחֵר בְּרָע. וְכִיצַד זֹכִים לְבַחֵר בְּטוֹב? כְּשִׁזְכִּים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמִתִּי הַדַּבּוּק בּוֹ תִּכְרַךְ, וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ כְּלוּם רַק אֶת אֱמֶתֶת מְצִיאֹתוֹ תִּכְרַךְ; וְלִכְּנֹן מִי שֶׁמִּתְחַבֵּר אֵלָיו, גַּם הוּא בּוֹחֵר בְּכֶר בְּטוֹב. וְזֶה מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל הַמִּתְחַבֵּר לְטָהוֹר — טָהוֹר; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְחַבֵּר אֶל הַצַּדִּיק, אֲשֶׁר אֵז יַחֲלִיט לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וַיְהִיֶה דַבּוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ תִּכְרַךְ בְּאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת.

(אֲמַר־יְמוֹהֲרָא"ש, חֶלֶק ב', סִימָן תרסא)

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
לזכות

כנרת אסתר בת לאה תחי'
יובל יעקב בן לאה היי'
עירב ערים בת לאה תחי'
עדן אביה שרה בת לאה תחי'

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
לזכות

רוני רני ישראל

בן מאיר ג'רופי הי"ו

לרפואת נפשו

ולעצירת זיווגו

ולהצלחת משפחתו

בגשמיות וברוחניות

הקונטרס הקדוש הזה נדפס

לזכות

ציון בן עסעודה הי"ו
חנה בת בת-שבע תחי

ובני משפחתם

לירון בן חנה הי"ו
עזל בת רבקה תחי
אליה בן עזית הי"ו

רבקה בת עזל תחי
ערדכי בן חנה הי"ו

ובני משפחתם

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֹּלֵלִי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא ליצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה בכל
הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון בוצינא
קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל
הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים
שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש
צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא,
זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם
יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי
ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי כל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי
כל חפצי כם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיף נסכיהם
מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי
אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה
עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח
שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני כל אמוט: ט לכן שמח לבי
ויגל כבודי אף בשורי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע
שמחות את פניך נעמות בימינה נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי

אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְיָ לֹו עֹוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי
 בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשִׂאֲגָתִי כָל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלֵלָה תִּכְבַּד עָלַי יְיָ
 נִהַפֵּף לְשִׁדֵּי בְחֻרְבְּנֵי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶנָּה וְעוֹנֵי לֹא
 כִּסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי וְאַתָּה נִשְׂאָתָ עֹוֹן חֲטָאתִי
 סָלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצְאָ רַק לְשִׁטְף
 מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי 1 מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי
 פִּלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלְךָ אִיעֲצָה
 עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תַּחֲזִי כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבַּיִן בְּמַתְגַּ וְרִסָן עֲדִיו
 לְבָלוּם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹוִבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּי
 חֲסֹד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׁמַחוּ בִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
 לִב:

מא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם
 רָעָה יִמְלִטְהוּ יְיָ: ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ
 בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֲרֶשׁ דְּוִי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָתָ
 בַּחֲלוֹ: ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יְיָ חֲנִנִי רַפְּאָה נִפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו
 אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאַבְדֵּ שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת
 שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ אֶוֹן לֹו יִצְאָ לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי
 יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שִׁנְאֵי עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ
 וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בִּטְחָתִי
 בּוֹ אוֹכַל לְחַמֵּי הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב: יא וְאַתָּה יְיָ חֲנִנִי וְהִקִּימֵנִי
 וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם: יב בְּזֹאת יְדַעְתִּי כִּי חִפְצָתָ בִּי כִּי לֹא יִרֵעַ אִיבִי
 עָלַי: יג וְאִנִּי בַתְּמִי תְּמַכָּתָ בִּי וְתִצְיִבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
 יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * לַמְנַצַּח מִשְׁכִּיל לִבְנֵי קָרַח: ב כִּאֲלֵל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם
 כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: ג צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל
 חֵי מְתֵי אָבוֹא וְאֶרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיטָה לִּי דַמְעָתִי לַחֵם
 יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה
 וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר בְּסֶף אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים
 בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוּגֵג: ו מֵה תִשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי וְתַהְמִי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהֵי
 עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מֵהַר
 מִצְרָע: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ
 וְגִלְיָה עָלַי עָבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסִדֹו וּבִלְיִלָה שִׁירוּ עִמִּי
 תִּפְלֶה לְאֵל חַיִּי: י אֲוִמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לְמָה שִׁכַּחְתָּנִי לְמָה קָדַר
 אֲלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרִצַּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרֵי בְּאֶמְרָם
 אֲלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה תִשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי וּמָה תַהְמִי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנֹו יִשׁוּעַת פְּנִי וְאֵלֹהֵי:

נט * לַמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
 אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיֵּבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי
 תִּשְׁגַּבְנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֻלֵי אֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד
 כִּי הִנֵּה אֶרְבּוּ לְנִפְשֵׁי יַגּוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתִי
 יְיָ: ה בְּלֵי עוֹן יְרוּצוֹן וַיִּכּוֹנְנֹו עוֹרָה לְקַרְאתִי וַרְאָה: ו וְאַתָּה
 יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
 תַּחַן כָּל בְּגַדֵי אֶן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעֶרֶב יִהְמוּ כִכְלָב וַיִּסּוּבּוּ
 עִיר: ח הִנֵּה יִבְיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי
 שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לְמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֲלֵיךָ

אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלוֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלוֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלוֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרֵי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעֵמוּ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבּוֹ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוּ דָבַר שִׁפְתֵימוּ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהַ וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהַ בְּחִמָּה כִּלְהַ וַאֲיַנְמוּ
 וַיִּדְעוּ כִּי אֱלוֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סִלְהַ: טו וַיִּשׁוּבוּ
 לְעָרֵב יִהְמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכֵּל אִם לֹא
 יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לְבַקֵּר חֲסִדְךָ כִּי הֵייתָ
 מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֲלִיךָ אֲזַמְרָה כִּי אֱלוֹהִים
 מִשְׁגָּבִי אֱלוֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי אֵל אֱלוֹהִים
 וְאַצְעֻקָה קוֹלִי אֵל אֱלוֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי
 דְרָשְׁתִּי יָדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָ הַנְּחָם נִפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה
 אֱלוֹהִים וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתַתְעִיטְךָ רוּחִי סִלְהַ: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת
 עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ
 רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט
 הָאָפֶס לְנִצָּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: י הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל
 אִם קָפֵץ בְּאֶף רַחֲמָיו סִלְהַ: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי
 עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרֵךְ מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאךָ: יג וְהִגִּיתִי
 בְּכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלוֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי
 אֵל גָּדוֹל כְּאֱלוֹהִים: טו אֶתְּךָ הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדְעַת בְּעַמִּים
 עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזָרוּעַ עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סִלְהַ: יז רְאוּךָ
 מִיָּם אֱלוֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲיִלְךָ אֶף יִרְגְּזוּ תִהְמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם

2 באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

עֲבוֹת קוֹל נִתְּנּוּ שְׁחָקִים אַף חֲצָצִיף יִתְּהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָה
 בַּגְּלָגֶל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבְּל רְגֵזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דְּרָכָה
 וּשְׁבִילָה בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ: כא נְחִיתָ כְּצֹאן עֲמָה
 בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלוֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
 בְּדֹר וָדֹר: ב בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלוּל אָרֶץ וְתִבְּל וּמַעוֹלָם
 עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תָּשֹׁב אָנוּשׁ עַד דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי
 אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה
 בְּלִילָה: ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה כְּחֹצִיר יַחֲלֶף: ו בְּבִקְרָה יִצְיִן
 וְחֲלֶף לָעָרִב יִמּוֹלֵל וְיִבֵּשׁ: ז כִּי כָלִינוּ בְּאֶפְסָה וּבְחֻמְתָּהּ נִבְהַלְנוּ:
 ח שְׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדָה עֲלַמְנוּ לְמֹאֹר פְּנִיָּה: ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרַתָּהּ כְּלִינוּ שְׁנִינוּ כְּמוֹ הַגָּה: י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים
 שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עֲמַל וְאֹן כִּי גֹז חִישׁ
 וְנִעְפָּה: יא מִי יוֹדֵעַ עֹז אֶפְסָה וְכִירַאתָהּ עִבְרַתָּהּ: יב לְמַנּוֹת יָמֵינוּ
 כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְיָ עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עַל
 עֲבֹדֶיךָ: יד שְׁבָעֵנוּ בְּבִקְרָה חֲסִדָּה וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ: טו
 שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רַעָה: טז יִרְאֶה אֵל עֲבֹדֶיךָ
 פְּעֻלָּה וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם: יז וְיִהִי נֶעֱם אֲדוֹנָי אֱלוֹהֵינוּ עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהּ:

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב
 שִׁירוֹ לוֹ זָמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו: ג הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ
 יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: ד דְּרָשׁוּ יְיָ וְעֹזוּ בִקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכְרוּ
 נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתִּיּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִּיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ
 בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא יְיָ אֱלוֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:

ח זכר לעולם בריתו דְּבַר צְוִה לְאַלְף דּוּר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת
אֲבֵרָהֶם וּשְׁבוּעֵתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֵבֶל נַחֲלַתְכֶם:
יב בַּהֲיֹוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל
גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר: יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיִּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מַלְכִים: טו אֶל תִּגְעוּ בַּמְשִׁיחִי וְלִנְבִיאִי אֶל תִּרְעוּ: טז
וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטֵּה לֶחֶם שָׁבַר: יז שְׁלַח לְפָנֵיהֶם
אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עֲנוּ בַכָּבֶל רְגִלוֹ בְּרוּזֵל בָּאָה נַפְשׁוֹ:
יט עַד עַתָּה בֹא דְבַרְוֹ אִמְרַת יְיָ צְרַפְתָּהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ
מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ:
כב לְאָסֹר שָׁרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם
וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרָיו:
כה הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בְּעַבְדֵי: כו שְׁלַח מִשָּׁה
עַבְדוֹ אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שָׁמוּ בָם דְּבַרִי אֲתוּתִיו וּמִפְתִּיחַ
בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֲשֹׁן וַיַּחֲשֹׁן וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבַרְוֹ: כט הִפְךָ
אֶת מִימֵיהֶם לָדָם וַיִּמַּת אֶת דֹּגְתָם: ל שָׁרַץ אֶרֶץ צַפְרָדִיעִים
בְּחִדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב כְּנִיִּים בְּכָל גְּבוּלָם: לב
נִתַּן גְּשִׁמְיָהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהִבּוֹת בְּאֶרֶץ: לג וַיִּךְ גִּפְנָם וַתִּאֲנַתֶּם
וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרֵבָה וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֵּאכֵל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ וַיֵּאכֵל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיִּךְ כָּל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ רַאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לז וַיִּוְצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב
וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחְדָם
עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיִלְיָה: מ שָׁאֵל וַיָּבֹא
שָׁלוֹ וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִיעֶם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מֵיַם הִלְכוּ

בציות נהר: מב פי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג
 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות
 גוים ועמל לאמים ירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו
 ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
 ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו
 דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחד ירושלים תשכח
 מיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה
 את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדם את יום
 ירושלים האמרים ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השודדה
 אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז
 ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב
 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר
 הללוהו בנגל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים
 ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו
 כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב
 ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם
 יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: